

Rozbudowa zbiorów muzealnych

Program własny Narodowego Instytutu Muzeów

Strategicznym celem programu „Rozbudowa zbiorów muzealnych” jest wsparcie muzeów w wypełnianiu ustawowego obowiązku gromadzenia i ochrony dóbr naturalnego i kulturalnego dziedzictwa ludzkości. Zakupy dofinansowane w ramach programu powinny podnosić wartość gromadzonych kolekcji muzealnych oraz wpisywać się w długofalowe plany rozwoju zbiorów instytucji wnioskujących o dotację. Określone w regulaminie programu wymogi formalne oraz zalecenia związane z przygotowaniem, a następnie przeprowadzeniem procedury zakupu, mają na celu promowanie dobrych praktyk w działalności muzealnej w Polsce. Podwyższanie standardów w muzealnictwie niezmiennie stanowi jeden z celów działalności Narodowego Instytutu Muzeów.

Program „Rozbudowa zbiorów muzealnych” umożliwi nabywanie obiektów o zróżnicowanym charakterze, jednakże z wyłączeniem tych dzieł sztuki współczesnej, o których dofinansowanie wnioskodawca może ubiegać się w programie rządowym „Narodowa kolekcja sztuki współczesnej”.

Beneficjentami programu mogą być instytucje kultury będące muzeami, z wyłączeniem muzeów wpisanych do rejestru instytucji kultury Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego. Planowane do zakupu obiekty powinny w sposób jednoznaczny wpisywać się w politykę gromadzenia zbiorów¹ oraz strategię muzeum, realizowane przez instytucję wnioskującą. Składając wniosek o dofinansowanie, muzeum musi dysponować opiniami eksperckimi nt. autentyczności oraz wyceny kupowanych dzieł, dokumentacją fotograficzną obiektów oraz opinią konserwatorską na temat ich stanu zachowania. Istotnym kryterium wyboru projektów do dofinansowania są zamierzenia muzeum związane z udostępnianiem zakupionych obiektów oraz standardy opieki konserwatorskiej, która zostanie im zapewniona.

¹ Zalecenia dotyczące zakresu dokumentu określającego politykę gromadzenia zbiorów zawiera załącznik nr 1 do niniejszego regulaminu.

Regulamin programu „Rozbudowa zbiorów muzealnych”

Definicje

1. Użyte w Regulaminie programu „Rozbudowa zbiorów muzealnych” określenia oznaczają:
 - 1) beneficjent – wnioskodawca, który uzyskał dofinansowanie w ramach programu na realizację zadania;
 - 2) błędy formalne – wady wniosku wynikające z niedostosowania zadania do wymagań programu zawartych w Regulaminie, które uniemożliwiają udzielenie dofinansowania dla zadania w ramach programu i których wnioskodawca nie może poprawić po terminie zamknięcia naboru wniosków;
 - 3) dofinansowanie – środki udzielone beneficjentowi przez NIM na realizację zadania, które NIM otrzymuje w formie dotacji celowej z budżetu ministra, na podstawie przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
 - 4) dyrektor – Dyrektor NIM;
 - 5) elektroniczny system zgłoszeń – system pozwalający na złożenie wniosku oraz sprawozdania;
 - 6) ewidencjonowanie zbiorów muzealnych – dokonanie wpisu posiadanych muzealiów do dokumentacji ewidencyjnej, prowadzonej zgodnie z wytycznymi zawartymi w Rozporządzeniu Ministra Kultury z dnia 30 sierpnia 2004 r. w sprawie zakresu, form i sposobu ewidencjonowania zabytków w muzeach (Dz. U. Nr 202, poz. 2073);
 - 7) Instytucja zarządzająca – państwowa instytucja kultury, realizująca program własny za zgodą ministra zgodnie z art. 28 ust. 1a ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 poz. 194 oraz z 2023 r. poz. 1662);
 - 8) interes prywatny – jakkolwiek korzyść dla pracownika NIM lub innej osoby powołanej przez dyrektora do realizacji procedur w ramach programu, jego rodziny, osób spokrewnionych lub bliskich, a także osób albo organizacji, z którymi ma albo miał on kontakty zawodowe;
 - 9) inwentarz muzealny – spis wszystkich muzealiów prowadzony w formie księgi inwentarzowej;
 - 10) karta ewidencyjna – karta zakładana obowiązkowo dla każdego muzealium, zawierająca dane zgodne z Rozporządzeniem Ministra Kultury z dnia 30 sierpnia 2004 r. w sprawie zakresu, form i sposobu ewidencjonowania zabytków w muzeach (Dz. U. Nr 202, poz. 2073);
 - 11) konflikt interesów – sytuacja, w której interes prywatny pracownika NIM lub innej osoby powołanej przez dyrektora do realizacji procedur w ramach programu wpływa na bezstronne i obiektywne wykonanie powierzonych czynności;

- 12) minister – Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- 13) ministerstwo – Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego;
- 14) muzealia – rzeczy ruchome i nieruchomości stanowiące własność muzeum i wpisane do inwentarza muzealiów;
- 15) muzeum – jednostka działająca w oparciu o uzgodniony z ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego statut bądź regulamin, zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2022 r. poz. 385);
- 16) NIM – Narodowy Instytut Muzeów, ul. Topiel 12, 00-342 Warszawa, wpisany do Rejestru Instytucji Kultury Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego pod numerem 32/92, posiadającym NIP: 5262262956, REGON: 012091660;
- 17) Polityka gromadzenia zbiorów – dokument określający cele muzeum w zakresie nabywania zbiorów, kierunki rozwoju kolekcji muzealnej, metody doboru obiektów do zbiorów;
- 18) pracownik NIM – osoba zatrudniona w NIM na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru lub mianowania; za pracownika NIM w rozumieniu Regulaminu uważa się też osobę współpracującą z NIM na podstawie umów cywilnoprawnych, z wyłączeniem członków Zespołu Sterującego;
- 19) program – program własny NIM pn. „Rozbudowa zbiorów muzealnych”;
- 20) program własny – program objęty finansowaniem ze środków budżetu państwa realizowany przez państwową instytucję kultury jako zadanie własne, ogłaszany w uzgodnieniu z ministrem, w związku z art. 9a i w związku z art. 28 ust. 1a ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2020 r. poz. 194 oraz z 2023 r. poz. 1662);
- 21) protokół przyjęcia obiektu lub kolekcji – dokument potwierdzający przyjęcie obiektu lub kolekcji do muzeum podpisany przez przedstawicieli stron, tj. przekazującego i przyjmującego. Dowodem faktycznego przekazania obiektu do muzeum może być protokół potwierdzający jego posiadanie przez muzeum w okresie poprzedzającym podpisanie umowy zakupu, np. protokół przekazania obiektu w depozyt;
- 22) proveniencja – historia obiektu zawierająca informacje o dziejach tytułu prawnego do niego, od czasu jego wytworzenia lub odkrycia, dzięki której można ustalić jego autentyczność i stan własnościowy;
- 23) Regulamin – Regulamin programu „Rozbudowa zbiorów muzealnych”;

- 24) Rejestr Instytucji Kultury – rejestr prowadzony przez organizatora działalności kulturalnej zawierający wykaz podległych mu instytucji kultury oraz dane zgodne z zakresem określonym w Rozporządzeniu Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 26 stycznia 2012 r. w sprawie sposobu prowadzenia i udostępniania rejestru instytucji kultury (Dz. U. poz. 189);
- 25) wniosek – wniosek o dofinansowanie zadania realizowanego ze środków pozostających w dyspozycji NIM, wypełniany i wysyłany przez wnioskodawcę za pośrednictwem generatora wniosków;
- 26) wnioskodawca – podmiot składający wniosek do NIM o dofinansowanie zadania w ramach programu;
- 27) zadanie – działanie będące przedmiotem wniosku;
- 28) zespół sterujący – powoływany przez dyrektora w uzgodnieniu z ministrem zespół doradczy, który ocenia wnioski złożone w programie według kryteriów oceny merytorycznej wskazanych w Regulaminie.

§1

Instytucją zarządzającą programem jest **Narodowy Instytut Muzeów**, zwany dalej NIM.

§2

Prognozowana wysokość środków przeznaczonych na realizację programu wynosi **3 500 000 zł**.

§3

1. W ramach programu można ubiegać się o dofinansowanie zadań mających na celu zakup pojedynczego obiektu lub zakup kolekcji, z wyłączeniem obiektów lub kolekcji opisanych w ust. 2. Przedmiotem zakupu nie może być grupa obiektów niestanowiąca spójnej pod względem merytorycznym kolekcji.
2. W ramach programu nieuprawnione jest wnioskowanie o zakup obiektów lub kolekcji sztuki współczesnej, o których dofinansowanie wnioskodawca może ubiegać się w ramach programu „Narodowa kolekcja sztuki współczesnej”.
3. Ostateczna decyzja w zakresie kwalifikowalności zadania w odniesieniu do ust. 1 i 2 należy do NIM.

§4

Podmiotami uprawnionymi do ubiegania się o dofinansowanie są **instytucje kultury, będące muzeami, które dopełniły procedury uzgodnienia statutu z Ministrem Kultury i Dziedzictwa Narodowego, z wyłączeniem**

muzeów prowadzonych bądź współprowadzonych przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, które są wpisane do rejestru instytucji kultury Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

§5

1. Informacja nt. rozpoczęcia naboru będzie każdorazowo publikowana na stronie internetowej NIM (www.nim.gov.pl) oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, nie później niż 30 dni kalendarzowych przed terminem zakończenia naboru.
2. Dla prawidłowego złożenia wniosku, obowiązkowe jest posiadanie konta w elektronicznym systemie zgłoszeń, dostępnym na stronie internetowej www.nim.gov.pl.
3. Na etapie naboru nie jest wymagane:
 - 1) złożenie wniosku w formie papierowej,
 - 2) złożenie wniosku opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym.
4. Złożenie wniosku jest równoznaczne z oświadczeniem, że muzeum zapoznało się z treścią niniejszego regulaminu i akceptuje jego warunki.
5. Muzeum, w trakcie trwania obowiązującego naboru, może wprowadzać korekty i uzupełnienia do złożonego wniosku.
6. Korekty i uzupełnienia do wniosków należy składać poprzez elektroniczny system zgłoszeń, o którym mowa w ust. 2. W celu złożenia aktualizacji, należy przesłać prośbę o uruchomienie opcji aktualizacji na adres rzm@nim.gov.pl.
7. Warunkiem przyjęcia przez NIM aktualizacji wniosku, o której mowa w ust. 6, jest zapisanie wprowadzonych zmian przed upływem terminu naboru.
8. Ocenie podlegać będzie ostatnia wersja wniosku złożona w terminie obowiązującego naboru.
9. W ramach **jednego naboru** muzeum jest uprawnione do złożenia **1 wniosku**.
10. Jeżeli wniosek został rozpatrzony negatywnie, jego ponowne złożenie, w kolejnych naborach tej samej edycji programu, jest możliwe wyłącznie w przypadku uzyskania stosownej rekomendacji zespołu sterującego oceniającego wnioski. W treści rekomendacji wskazane zostaną korekty i/lub uzupełnienia, których wprowadzenie umożliwi złożenie tego samego wniosku w kolejnym naborze.
11. Wnioski rozpatrzone negatywnie nie mogą być składane w ramach kolejnych naborów tej samej edycji, z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 10. Ponowne złożenie wniosku rozpatrzonego negatywnie będzie zakwalifikowane jako błąd formalny.
12. Program nie uwzględnia trybu odwoławczego.

§6

1. Realizacja dofinansowanego zadania odbywa się w roku **2024**.
2. W roku 2024 planowane jest ogłoszenie **2 naborów** wniosków, w terminie **do 31 marca i 31 sierpnia**.
3. W uzasadnionych przypadkach, dyrektor NIM może podjąć decyzję o przeprowadzeniu dodatkowego naboru.
4. Zadanie może trwać maksymalnie **90 dni** od dnia rozpoczęcia zadania, w trakcie których należy zrealizować wszystkie działania wymienione w ust. 7.
5. Za dzień rozpoczęcia zadania uznaje się dzień podpisania umowy zakupu obiektu lub kolekcji uwzględnionej we wniosku, przy czym termin rozpoczęcia kwalifikowalności wydatków określa się na dzień ogłoszenia danego naboru.
6. W uzasadnionych przypadkach, dyrektor NIM może wyrazić zgodę na realizację zadania w okresie dłuższym niż wskazany w ust. 4, jednak nie wykraczającym poza 31 grudnia 2024 r.
7. W ramach zadania wymagana jest realizacja następujących działań:
 - 1) podpisanie umowy zakupu,
 - 2) dokonanie zapłaty za obiekt lub kolekcję,
 - 3) podpisanie protokołu przyjęcia obiektu lub kolekcji,
 - 4) dokonanie opłat podatkowych lub opłat związanych z transakcją zakupu – w przypadku gdy jest to wymagane,
 - 5) wpisanie obiektu lub kolekcji do inwentarza muzealiów i założenie kart ewidencyjnych,
 - 6) umieszczenie obiektu lub kolekcji na wystawie lub w magazynie.
8. Inne działania, nieuwzględnione w ust. 7, związane z dokonywanym zakupem, w tym transport i ubezpieczenie, powinny być zrealizowane i sfinansowane poza zadaniem.
9. W ramach zadania nie przewiduje się realizacji działań edukacyjnych i promocyjnych.
10. Beneficjent jest zobowiązany do zawarcia umowy zakupu, o której mowa w ust. 7, pkt 1, bez względu na formę organizacyjno-prawną podmiotu sprzedającego. NIM rekomenduje, aby umowa zakupu, o której mowa w ust. 7, pkt 1, uwzględniała przeniesienie praw autorskich majątkowych, o ile prawa nie wygasły. W przypadku braku możliwości zawarcia umowy z przeniesieniem praw autorskich majątkowych, należy zamieścić we wniosku stosowne wyjaśnienie.
11. W związku z realizacją działań, o których mowa w ust. 7, pkt 3 i 5 muzeum zobowiązane jest do stosowania przepisów zawartych w Rozporządzeniu Ministra Kultury z dnia 30 sierpnia 2004 r. w sprawie zakresu, form i sposobu ewidencjonowania zabytków w muzeach (Dz. U. Nr 202, poz. 2073).

12. Termin rozpatrzenia wniosków wynosi 30 dni od dnia zakończenia naboru. W uzasadnionych przypadkach okres ten może zostać wydłużony do 60 dni.
13. Wyniki naboru publikowane są na stronie NIM (www.nim.gov.pl) niezwłocznie po zakończeniu procedury oceny wniosków.

§7

1. Dofinansowanie ma charakter celowy i może być wydatkowane jedynie na pokrycie kosztów:
 - 1) zakupu obiektu lub kolekcji,
 - 2) podatku od czynności cywilnoprawnych oraz podatku VAT od zakupu lub importu dzieł sztuki z zagranicy, jeśli takowe występują (z zastrzeżeniem ust. 16)²,
 - 3) opłat aukcyjnych, jeśli takowe występują.
2. Koszty ujęte w ust. 1 są jedynymi kosztami możliwymi do poniesienia w ramach zadania.
3. Wymaganie określone w ust. 2 dotyczy zarówno dotacji, jak i wkładu własnego.
4. Wszystkie koszty ujęte we wniosku, finansowane z dotacji, muszą być zakwalifikowane jako wydatki o charakterze inwestycyjnym.
5. Wszystkie koszty związane z realizacją zadania muszą być poniesione w trakcie jego realizacji.
6. Źródłami finansowania zadania mogą być wyłącznie środki, które na etapie realizacji zadania zostaną ujęte w ewidencji księgowej muzeum.
7. Minimalna kwota wnioskowanego dofinansowania wynosi **20 000,00 zł**, a maksymalna **500 000,00 zł**.
8. Minimalny wkład własny muzeum wynosi **20%** budżetu zadania.
9. Muzeum zobowiązane jest do zadeklarowania we wniosku finansowego wkładu własnego na realizację zadania. Do wymaganego procentowo wkładu własnego zalicza się środki własne muzeum oraz środki pozyskane z innych źródeł finansowania.
10. W uzasadnionych przypadkach, dyrektor NIM może odstąpić od wymagania wskazanego w ust. 8.
11. Muzeum, poprzez umieszczenie we wniosku stosownego uzasadnienia, może ubiegać się o zgodę na podniesienie wartości maksymalnego udziału dofinansowania w budżecie zadania, o ile zachowana zostanie zgodność zadania z limitami dotyczącymi pomocy publicznej określonymi w załączniku nr 5.
12. W przypadku braku zgody dyrektora NIM na podniesienie wartości maksymalnego udziału dofinansowania w budżecie zadania wniosek zostanie odrzucony jako błędny formalnie.

² W tym VAT marża dla dzieł sztuki oraz antyków i przedmiotów kolekcjonerskich.

13. Zakup obiektu lub kolekcji nie może generować przychodów w okresie realizacji zadania³.
14. W przypadku muzeów będących przedsiębiorstwami, w rozumieniu art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014 ze zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) nr 651/2014”, stosuje się przepisy dotyczące pomocy publicznej lub pomocy de minimis na zasadach określonych w §7 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie zakresu zadań objętych mecenatem państwa, udzielania dotacji celowej na zadania nim objęte oraz udzielania dofinansowań podmiotom prowadzącym działalność w dziedzinie kultury i ochrony dziedzictwa narodowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2090). Szczegółowe informacje na temat udzielania dofinansowania na warunkach określonych przepisami dotyczącymi pomocy publicznej i pomocy de minimis zawarte są w załączniku nr 5.
15. W przypadku uzyskania dofinansowania, muzeum jest zobowiązane do stosowania przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2023 r. poz. 120, 295, 1598), w tym prowadzenia wyodrębnionej dokumentacji finansowo-księgowej zadania, a w szczególności prowadzenia wyodrębnionej ewidencji księgowej dofinansowania oraz wydatków dokonywanych z tych środków.
16. W kosztorysie zadania należy uwzględnić wyłącznie koszty niezbędne dla realizacji tego zadania. Nie może w nim być uwzględniony podatek od towarów i usług (VAT), w wysokości której podatnikowi przysługuje prawo do jego odzyskania lub rozliczenia w deklaracjach składanych do Urzędu Skarbowego, przy czym:
 - 1) muzea, które nie mają prawnej możliwości odzyskania lub rozliczenia podatku VAT od towarów i usług związanych z realizacją zadania (dla których podatek VAT jest kosztem) – sporządzają kosztorysy w kwotach brutto (łącznie z podatkiem VAT);
 - 2) muzea, które mają możliwość odzyskania lub rozliczenia podatku VAT od towarów i usług związanych z realizacją zadania (w całości lub w części) – sporządzają kosztorysy w kwotach netto (tj. nie uwzględniają w nich kwot podatku VAT, które będą podlegały odzyskaniu lub rozliczeniu).
17. Możliwość odzyskania podatku VAT rozpatruje się w świetle przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 1570, 1598, 1852).

§8

1. Do wniosku należy załączyć:

³ Wymóg ten nie dotyczy przychodów pośrednich rozumianych jako przychody z tytułu opłat za wejście do muzeum, umożliwiających wstęp na wszystkie wystawy znajdujące się na terenie muzeum.

- 1) skany co najmniej 2 opinii eksperckich dotyczących obiektu lub kolekcji planowanych do zakupu, zawierających odręczny podpis osób je sporządzających lub podpisanych kwalifikowanym podpisem elektronicznym⁴,
 - 2) skan opinii konserwatorskiej dotyczącej obiektu lub kolekcji planowanych do zakupu, zawierającej odręczny podpis osoby sporządzającej lub podpisanej kwalifikowanym podpisem elektronicznym⁵,
 - 3) dokumentację wizualną obiektu lub kolekcji planowanych do zakupu⁶,
 - 4) skan dokumentu określającego politykę gromadzenia zbiorów, o ile muzeum takowy posiada,
 - 5) skan dokumentu lub dokumentów określających procedury muzeum w zakresie nabywania obiektów do zbiorów, o ile muzeum takowy posiada⁷.
2. Wymagane załączniki należy złożyć wraz z wnioskiem za pośrednictwem elektronicznego systemu zgłoszeń w terminie danego naboru określonym w §6 ust. 2.
 3. Opinie eksperckie, o których mowa w ust. 1 pkt 1, muszą być przygotowane przez co najmniej 2 niezależnych ekspertów niezwiązanych z oferentem. Maksymalnie jedna opinia może zostać sporządzona przez osobę związaną z wnioskodawcą, będącą np. obecnym bądź byłym pracownikiem lub współpracownikiem muzeum ubiegającego się o dofinansowanie.

§9

1. Muzeum zobowiązane jest do zawarcia w treści wniosku następujących informacji:
 - 1) danych identyfikacyjnych muzeum (w tym numeru konta, na które ma zostać przekazane dofinansowanie),
 - 2) podstawowych danych nt. obiektu lub kolekcji planowanych do zakupu wraz z informacją na temat proveniencji i zbywcy⁸,

⁴ Szczegółowe wytyczne do sporządzenia opinii eksperckich zawiera załącznik nr 2 do niniejszego regulaminu.

⁵ Opinia konserwatorska powinna zawierać ocenę stanu zachowania oraz określać potrzeby w zakresie opieki konserwatorskiej kupowanego obiektu lub kolekcji, a w przypadku konieczności przeprowadzenia prac konserwatorskich, informację na temat zakresu i szacunkowego kosztu konserwacji.

⁶ Szczegółowe zalecenia w zakresie sporządzania dołączanej do wniosku dokumentacji wizualnej określa załącznik nr 3 do niniejszego regulaminu.

⁷ Przez procedury związane z nabywaniem obiektów do zbiorów, rozumie się spisane zasady regulujące przyjęcie nowych obiektów do muzeum, które określają takie aspekty jak:

- osoby zaangażowane w proces, z uwzględnieniem informacji w tym, kto wnioskuje, a kto podejmuje decyzje o nabyciu,
- sposób przeprowadzenia analizy, na podstawie której podejmowana jest decyzja o nabyciu,
- sposób, w jaki dokonuje się określenia wartości obiektu,
- forma i zakres dokumentów związanych z nabyciem obiektu.

⁸ Szczegółowe wytyczne dotyczące proveniencji określa załącznik nr 4 do niniejszego regulaminu.

- 3) wysokości kosztu zakupu obiektu lub kolekcji, w tym informacji czy zakup uwzględnia nabycie praw autorskich majątkowych, danych o opłatach podatkowych lub transakcyjnych koniecznych do poniesienia w związku z zakupem, oraz informacji, na jakiej podstawie została ustalona ostateczna cena zakupu,
- 4) charakterystyki zbiorów gromadzonych przez muzeum (dotyczącej całej instytucji, a nie tylko oddziału muzealnego lub działu zbiorów, którego dotyczy zakup),
- 5) charakterystyki nabytków muzeum w okresie 3 lat poprzedzających dzień złożenia wniosku,
- 6) opisu założeń rozbudowy zbiorów, który obligatoryjnie będzie zawierać koncepcję i kierunki rozwoju kolekcji w perspektywie kolejnych 5 lat,
- 7) argumentacji, w jaki sposób zakup obiektu lub kolekcji będących przedmiotem zakupu wpisuje się w założenia muzeum dotyczące gromadzenia zbiorów,
- 8) opinii wewnętrznej komisji zakupów lub innego gremium doradczego powołanego w celu opiniowania planowanych zakupów⁹,
- 9) biogramów ekspertów wraz z uzasadnieniem ich wyboru na autorów opinii eksperckich nt. autentyczności i wyceny oraz biogram autora opinii konserwatorskiej,
- 10) informacji o miejscu, w którym zakupiony obiekt lub kolekcja zostanie umieszczony bezpośrednio po dokonaniu zakupu, oraz gdzie będzie przechowywany lub eksponowany w ciągu 3 lat od dnia zakończenia zadania,
- 11) opisu warunków przechowywania zakupionego obiektu lub kolekcji,
- 12) opisu standardów opieki konserwatorskiej zapewnionej zakupionemu obiektowi lub kolekcji,
- 13) informacji, czy zakupiony obiekt lub kolekcja będzie wykorzystywany do realizacji jakichkolwiek działań edukacyjnych lub towarzyszących w okresie realizacji zadania i w ciągu 3 lat od dnia jego zakończenia,
- 14) wykazu kosztów zgodnych z §7 ust. 1 niniejszego regulaminu,
- 15) harmonogramu realizacji działań wymienionych w §6 ust. 7,
- 16) uzasadnienia braku wkładu własnego, gdy muzeum wnosi o przyznanie dotacji w kwocie wyższej niż 80% budżetu zadania;
- 17) wskaźników realizacji zadania:
 - a) liczby obiektów kupowanych w czasie trwania zadania,
 - b) liczby obiektów udostępnionych publiczności w czasie trwania zadania,
 - c) liczby obiektów planowanych do udostępnienia publiczności w okresie 3 lat od dnia zakończenia realizacji zadania,

⁹ Ewentualny brak takiego gremium należy wyjaśnić w stosownym polu formularza wniosku.

2. Niezamieszczenie we wniosku informacji wymienionych w ust. 1 może być podstawą do uznania wniosku za błędny formalnie.

§10

1. Nieuwzględnienie we wniosku wymogów określonych w regulaminie, w tym w zakresie pomocy publicznej, jest błędem formalnym i skutkuje odrzuceniem wniosku.
2. Wnioski rozpatrywane są w dwóch etapach:
 - 1) etapie oceny formalnej, dokonywanej przez NIM, która polega na stwierdzeniu, czy dany wniosek spełnia wymagania formalne,
 - 2) etapie oceny merytorycznej i strategicznej, dokonywanej przez zespół sterujący oraz NIM, której podlegają wnioski spełniające wymagania formalne.
3. Ocenie merytorycznej i strategicznej nie są poddawane wnioski, w których stwierdzono jeden z poniższych błędów formalnych:
 - 1) złożenie wniosku przez podmiot nieuprawniony,
 - 2) podanie we wniosku błędnego numeru NIP lub REGON,
 - 3) skierowanie wniosku do instytucji innej niż NIM,
 - 4) złożenie wniosków w liczbie przekraczającej limit określony w §5 ust. 9,
 - 5) złożenie wniosku bez wykorzystania elektronicznego systemu zgłoszeń,
 - 6) niezgodność zadania z zakresem kwalifikujących się zadań określonym w §3 ust. 1 i 2,
 - 7) uwzględnienie w kosztorysie kosztów innych niż określone w §7 ust. 1,
 - 8) niezgodność procentowego udziału wnioskowanego dofinansowania w zadeklarowanym budżecie zadania z limitem określonym w §7 ust. 8, z zastrzeżeniem §7 ust. 10,
 - 9) brak uzasadnienia na podniesienie wartości maksymalnego udziału dofinansowania w budżecie zadania,
 - 10) niezgodność kwoty wnioskowanego dofinansowania z limitami ustalonymi w §7 ust. 7,
 - 11) niezgodność terminu realizacji zadania z terminami określonymi w §6 ust. 1 i 4,
 - 12) uwzględnienie we wniosku zakupu obiektu lub kolekcji znajdujących się w bazie strat wojennych, Krajowym Rejestrze Utraconych Dóbr Kultury lub Krajowym wykazie zabytków skradzionych lub wywiezionych za granicę niezgodnie z prawem, prowadzonych przez Departament Restytucji Dóbr Kultury w Ministerstwie Kultury i Dziedzictwa Narodowego,
 - 13) niezłożenie, wraz z wnioskiem, obowiązkowych załączników, o których mowa w §8 ust. 1,
 - 14) ponowne złożenie wniosku rozpatrzonego negatywnie we wcześniejszym naborze tej samej edycji programu, z zastrzeżeniem §5 ust. 10,

15) nieuwzględnienie we wniosku innych wymogów określonych w regulaminie programu.

§11

1. Wnioski, które przeszły pozytywnie ocenę formalną, poddawane są ocenie merytorycznej i strategicznej, w oparciu o kryteria określone w załączniku nr 6 do niniejszego regulaminu.
2. Ocena każdego wniosku jest dokonywana w skali od 0 do 100 punktów, przy czym:
 - 1) oceny merytorycznej w skali od 0 do 70 punktów dokonuje zespół sterujący,
 - 2) oceny strategicznej w skali od 0 do 30 punktów dokonuje NIM.
3. Zespół sterujący, powołany przez dyrektora NIM w uzgodnieniu z Ministrem Kultury i Dziedzictwa Narodowego w celu dokonania oceny merytorycznej, składa się z nie mniej niż 3 ekspertów.
4. Pracami zespołu sterującego kieruje przewodniczący, będący pracownikiem NIM, powołanym zgodnie z zasadami opisanymi w ust. 3.
5. Przewodniczący zespołu sterującego nie bierze udziału w procedurze oceny merytorycznej.
6. Przewodniczący może zwołać posiedzenie robocze zespołu sterującego. Dla ważności posiedzenia wymagana jest obecność więcej niż połowy składu zespołu.
7. Każdy z członków zespołu sterującego formułuje indywidualną ocenę punktową wniosku, wraz z krótkim uzasadnieniem, zapisaną w karcie oceny, jak również określa ewentualne wymogi dodatkowe, konieczne do spełnienia przez muzeum, warunkujące podpisanie umowy dotacyjnej. Przyjęcie wymogów dodatkowych za wiążące wymaga jednogłośności wszystkich członków zespołu sterującego.
8. Po skompletowaniu indywidualnych kart oceny punktowej dokonanej przez członków zespołu sterującego, NIM wylicza średnią ocenę merytoryczną dla każdego wniosku (średnia wyliczana jest z dokładnością do drugiego miejsca po przecinku).
9. Po zakończeniu oceny merytorycznej, pracownicy NIM wskazani przez dyrektora NIM dokonują oceny strategicznej.
10. Ostateczna liczba punktów przyznanych projektowi stanowi sumę uśrednionej oceny merytorycznej i oceny strategicznej.
11. Dotacja jest przyznawana w kwocie wnioskowanej, z wyjątkiem sytuacji opisanych w ust. 12 i 14.
12. W uzasadnionych przypadkach dotacja może zostać przyznana w kwocie niższej niż wnioskowana. Przyznanie dotacji w kwocie niższej niż wnioskowana wymaga pisemnego uzasadnienia ze strony NIM.
13. Od decyzji o przyznaniu dotacji w kwocie niższej niż wnioskowana nie przysługuje odwołanie.
14. W szczególnych przypadkach dyrektor NIM, na wniosek zespołu sterującego, może przyznać dofinansowanie w kwocie niższej od minimalnej kwoty wnioskowanej.

15. W szczególnych przypadkach dyrektor NIM, na wniosek zespołu sterującego, może ograniczyć zakres zadania, poprzez wskazanie do dofinansowania zakupu wybranych obiektów z kolekcji.
16. Minimalna liczba punktów uprawniająca do otrzymania dofinansowania wynosi 70 punktów.
17. W sytuacji, gdy w danym naborze limit finansowy nie pozwala na dofinansowanie wszystkich wniosków o punktacji równej lub wyższej 70 punktom, dyrektor NIM może zdecydować o podniesieniu progu punktowego uprawniającego do otrzymania dofinansowania dla danego naboru.
18. Ostateczną decyzję o przyznaniu dofinansowania podejmuje dyrektor NIM.
19. W przypadku zaistnienia konfliktu interesów zastosowanie mają zapisy Załącznika do Zarządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 31 października 2019 r. w sprawie wytycznych do programów własnych państwowych instytucji kultury, finansowanych ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego (Dz. Urz. MKiDN poz. 100).
20. NIM drogą elektroniczną przekazuje muzeom informacje na temat rozpatrzenia złożonych przez nich wniosków nie później niż w terminie 21 dni od dnia publikacji wyników danego naboru.
21. Wnioski przesłane lub złożone po upływie terminu naboru określonego w §6 ust. 2 nie będą rozpatrywane.

§12

1. Informacja na temat pozytywnego rozpatrzenia wniosku może zawierać dodatkowe wymagania (takie jak np. przedstawienie dodatkowej opinii eksperckiej, przeprowadzenie badań specjalistycznych potwierdzających oryginalność obiektów planowanych do zakupu, przeprowadzenie negocjacji cenowych, uwzględnienie szczególnych zapisów w umowie zakupu), o których mowa w § 11 ust. 7, konieczne do spełnienia przez muzeum przed podpisaniem umowy dotacyjnej.
2. Muzeum, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji na temat pozytywnego rozpatrzenia wniosku, zobowiązane jest do złożenia, za pośrednictwem elektronicznego systemu zgłoszeń, aktualizacji wniosku podpisanej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, uwzględniającej faktyczną kwotę przyznanego dofinansowania, ostateczny preliminarz kosztów oraz aktualne informacje na temat realizacji zadania, a następnie do przesłania w formie elektronicznej przez ePUAP (adres skrytki: /NIMOZ/SkrytkaESP) dokumentów podpisanych kwalifikowanym podpisem elektronicznym:
 - a) statut muzeum,
 - b) aktualny i pełny odpis z Rejestru Instytucji Kultury,
 - d) wypełniony formularz testu pomocy publicznej,

- e) oświadczenie beneficjenta o rozliczeniu z dofinansowań otrzymanych w ramach programów Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz programów własnych państwowych instytucji kultury w okresie 3 ostatnich lat¹⁰.
3. W uzasadnionych przypadkach, na prośbę muzeum, dyrektor NIM może odstąpić od wymogu składania aktualizacji wniosku bądź wydłużyć termin złożenia dokumentów, o którym mowa w ust. 2.
 4. W przypadku zmniejszenia ostatecznych kosztów zakupu obiektu lub kolekcji, Beneficjent zobowiązany jest do proporcjonalnego zmniejszenia dofinansowania. W szczególnych przypadkach, na prośbę Beneficjenta, dyrektor NIM może zdecydować o utrzymaniu dofinansowania w przyznanej kwocie dofinansowania.
 5. Nienadestanie dokumentacji w terminie oraz zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 2, może skutkować anulowaniem przyznanej dotacji.

§13

1. Umowa dotacyjna jest przygotowywana przez NIM nie później niż 30 dni od otrzymania kompletnej dokumentacji, o której mowa w §12 ust. 2.
2. Muzeum jest zobowiązane do realizacji zadania i rozliczenia dofinansowania na zasadach określonych w umowie. Wzór umowy jest dostępny na stronie internetowej NIM.
3. Beneficjent jest zobowiązany do podjęcia działań informacyjnych dotyczących dofinansowania zgodnych z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 maja 2021 r. w sprawie określenia działań informacyjnych podejmowanych przez podmioty realizujące zadania finansowane lub dofinansowane z budżetu państwa lub z państwowych funduszy celowych (Dz. U. z 2021 poz. 953 i 2506, oraz z 2023 r. poz. 1471) oraz zgodnych z wymogami określonymi w umowie dotacyjnej.
4. Wypłata dotacji będzie warunkowana spełnieniem wymogu określonego w ust. 3.
5. Wypłata dotacji realizowana jest jednorazowo, po obustronnym podpisaniu umowy dotacyjnej, w terminie 14 dni od dnia dostarczenia do NIM skanu obustronnie podpisanej umowy zakupu.
6. Muzeum zobligowane jest do wydatkowania środków z dotacji w terminie 7 dni od dnia ich otrzymania.
7. W uzasadnionych przypadkach, za zgodą dyrektora NIM, termin określony w ust. 6 może ulec wydłużeniu.
8. W terminie 14 dni od dnia zakończenia zadania, muzeum jest zobowiązane do przesłania w formie elektronicznej przez ePUAP (adres skrytki: /NIMOZ/SkrytkaESP) dokumentacji rozliczeniowej, tj.:
 - 1) karty rozliczeniowej zadania, która stanowi załącznik do umowy dotacyjnej, podpisanej kwalifikowanym podpisem elektronicznym,

¹⁰ Wzór oświadczenia stanowi załącznik nr 7 do niniejszego regulaminu.

- 2) podpisanych kwalifikowanym podpisem elektronicznym kopii dokumentów potwierdzających dokonanie zakupu, w tym:
 - a) faktury lub rachunku do umowy zakupu, wraz z potwierdzeniem dokonania przelewu,
 - b) protokołu przyjęcia obiektu lub kolekcji,
 - c) potwierdzenia dokonania przelewu podatków ujętych w kosztorysie zadania,
 - d) deklaracji PCC, jeśli podatek wystąpił,
 - 3) kopii kart ewidencyjnych stworzonych dla wszystkich zakupionych obiektów,
 - 4) dokumentacji fotograficznej potwierdzającej miejsce przechowywania lub udostępnienia zakupionego obiektu lub kolekcji (zdjęcia w formacie .jpg),
 - 5) dokumentacji potwierdzającej realizację działań informacyjnych określonych w ust. 3 (w formacie .jpg lub .png).
9. W uzasadnionych przypadkach dopuszcza się przekazanie załączników wymienionych w ust. 8 pkt 4 w innej formie elektronicznej.
10. NIM ma 30 dni na weryfikację dokumentacji rozliczeniowej, o której mowa w ust. 8. Jeżeli dokumentacja jest niekompletna, niepoprawna pod względem merytorycznym lub formalno-rachunkowym, NIM wzywa muzeum do usunięcia błędów i wyznacza termin na złożenie korekty lub przedłożenie dodatkowych wyjaśnień. Dokumentacja rozliczeniowa poprawna pod względem merytorycznym oraz formalno-rachunkowym zostanie zatwierdzona przez NIM w ciągu 30 dni od dnia jej przedstawienia. Muzeum otrzyma informację o dacie zatwierdzenia na adres e-mail wskazany we wniosku o dofinansowanie.

§14

Składając wniosek do programu, muzeum wyraża zgodę na udostępnienie przez NIM podmiotom trzecim pełnej dokumentacji złożonej do programu – na wypadek konieczności realizacji przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r. poz. 902).

§15

Muzeum jest zobowiązane do umożliwienia przeprowadzenia kontroli upoważnionym przedstawicielom NIM.

Załącznik nr 1

Polityka gromadzenia zbiorów – zalecenia NIM

Polityka gromadzenia zbiorów jest dokumentem określającym cele muzeum w zakresie nabywania i ewentualnego zbywania zbiorów. Musi wynikać z misji muzeum i opisywać zarówno historię kolekcji, jak i jej obecny kształt, a także priorytety związane z przyszłym rozwojem; musi też jasno zapewniać zgodność z przepisami prawa krajowego i międzynarodowego oraz zasadami etyki. Każde muzeum powinno posiadać opracowaną w formie pisemnej własną politykę gromadzenia zbiorów, zaakceptowaną przez właściwy organ nadzorujący (np. radę muzeum) i przedłożoną organizatorowi.

Przy określaniu polityki gromadzenia zbiorów, należy brać pod uwagę:

- statut/regulamin i misję muzeum,
- obowiązujące zasady prawne i etyczne,
- korzyści społeczne wynikające z gromadzenia kolekcji,
- zasoby konieczne do utrzymania i opieki nad zbiorami,
- analogiczne zbiory gromadzone przez inne muzea.

Polityka gromadzenia zbiorów przede wszystkim łączy się z nabywaniem obiektów i podejściem muzeum do rozwoju kolekcji. Ponieważ nabywanie wiąże się z długoterminowym zobowiązaniem do zapewnienia opieki nad obiektami, decyzje o nabyciu należy podejmować w sposób odpowiedzialny.

W polityce gromadzenia zbiorów należy zamieścić następujące informacje:

1. Wstęp zawierający misję i opis celu wprowadzenia polityki, oraz powiązania z innymi politykami (np. polityką udostępniania zbiorów, polityką dokumentacyjną, polityką konserwacji i opieki nad zbiorami).
2. Historię kolekcji.
3. Opis obecnego stanu kolekcji.
4. Opis priorytetów dla rozbudowy kolekcji w przyszłości.
5. Zasady zbywania obiektów (w przypadku ich braku, należy przedstawić powody rezygnacji z określania zasad zbywania obiektów, oraz powody, dla których deakcesja może być mimo wszystko akceptowalna – np. zniszczenie obiektu, zagrożenie dla zdrowia ludzkiego itp.), w tym opis procedury zapewniającej zgodność podejmowanych działań z polityką zbywania.

6. Informacje o ramach prawnych i etycznych dla nabywania i zbywania.
7. Odniesienie do polityk innych muzeów o podobnym profilu gromadzenia zbiorów.
8. Zasady nabywania obiektów (w tym sposób decydowania o nabyciu, ciała doradcze itp.).
9. Politykę dotyczącą postępowania z obiektami „problematycznymi” (materiały archeologiczne, biologiczne, geologiczne, szczątki ludzkie).
10. Wyjątki od ogólnych zasad nabywania i zbywania, jeśli występują.
11. Zasady postępowania z obiektami o niejasnej proveniencji (zarówno znajdującymi się w zbiorach, jak i oferowanymi do nabycia).
12. Zasady okresowych przeglądów i aktualizacji polityki.

Załącznik nr 2

Wytyczne do sporządzania opinii eksperckiej nt. autentyczności oraz wyceny

1. Osoby sporządzające opinię nt. autentyczności i wyceny planowanego do zakupu obiektu lub kolekcji powinny być niezależnymi ekspertami, a tym samym nie mogą być w żaden sposób powiązane z oferentem. Maksymalnie jeden ekspert może być obecnym bądź byłym pracownikiem lub współpracownikiem muzeum składającego wniosek.
2. Muzeum zobowiązane jest do dokonania wyboru autorów ekspertyz z należytą starannością. Wybrani eksperci powinni odznaczać się rozległą wiedzą specjalistyczną, a ich zainteresowania badawcze i praktyka zawodowa powinny skupiać się wokół tej kategorii obiektów, które są przedmiotem wniosku.
3. W przypadku sporządzenia opinii eksperckiej w języku obcym, muzeum jest zobligowane do przesłania, wraz z wnioskiem, jej tłumaczenia dokonanego przez tłumacza przysięgłego.
4. Opinia ekspercka powinna być aktualna, tzn. sporządzona nie wcześniej niż 12 miesięcy przed terminem złożenia wniosku lub w przypadku starszego dokumentu, opatrzona adnotacją potwierdzającą aktualność przedstawionych w niej treści.
5. Opinię ekspercką należy przygotować na podstawie naocznej analizy obiektów planowanych do zakupu. W przypadku gdy dokonanie bezpośrednich oględzin nie jest możliwe, autor opinii powinien zamieścić stosowne wyjaśnienie oraz określić, na jakiej podstawie przedmiotowa opinia została sporządzona.
6. Opinia ekspercka powinna składać się z dwóch odrębnych części:
 - I. Opinii nt. autentyczności planowanego do zakupu obiektu lub kolekcji.
 - II. Wyceny planowanego do zakupu obiektu lub kolekcji.
7. Opinia nt. autentyczności planowanego do zakupu obiektu lub kolekcji powinna zawierać następujące elementy:
 - a) opis obiektu lub kolekcji (w przypadku zabytków techniki również informację, w jakim stopniu obiekt lub kolekcja jest autentyczny, a w jakim stopniu zrekonstruowany, zawierający współczesne zamienniki);
 - b) przedstawienie przekonujących argumentów merytorycznych, potwierdzających autentyczność kupowanego obiektu lub kolekcji, w oparciu o analizę:
 - historyczną,
 - stylistyczną,
 - techniczną,
 - sygnatury (w tym porównawczo do innych dzieł autora),
 - innych istotnych elementów;

- c) określenie proveniencji obiektu lub kolekcji, z uwzględnieniem analizy wszelkich znaków własnościowych i oznaczeń;
 - d) ocenę stanu zachowania obiektów planowanych do zakupu
 - e) termin dokonania oględzin obiektu lub kolekcji.
8. Wycena planowanego do zakupu obiektu lub kolekcji powinna zawierać następujące elementy:
- a) wskazanie, skąd pochodzi informacja o cenach innych obiektów, przywołanych jako materiał porównawczy dla wyceny obiektów planowanych do zakupu (np. notowania aukcyjne, upublicznione wyniki zakupowe instytucji publicznych lub kolekcji prywatnych, dane własne galerii);
 - b) przedstawienie pełnych notowań aukcyjnych, wraz z podaniem szczegółowego opisu porównawczego oraz czasu, miejsca i podmiotu sprzedającego (lub pośredniczącego w sprzedaży). W tym celu należy wykorzystać portale notowań międzynarodowych oraz polskich lub oficjalne notowania zamieszczane przez przedsiębiorców, wyspecjalizowanych w obrocie dobrami kultury (domy aukcyjne, galerie, antykwariaty);
 - c) stosowanie jednolitych cen przy materiale porównawczym – w zakresie sprzedaży aukcyjnej powinny to być ceny sprzedaży (a nie ceny młotkowe), które uwzględniają prowizję domu aukcyjnego oraz opłaty dodatkowe, dzięki czemu można dokonywać właściwych porównań z cenami galeryjnymi. Stosowanie aukcyjnych cen szacunkowych oraz cen wywoławczych powinno stanowić wyjątek i być wyraźnie zaznaczone;
 - d) wskazanie w konkretnych przypadkach zastosowanych zniżek przez sprzedającego (tzw. zniżka muzealna) i wskazanie jej wysokości (procentowo do pierwotnej ceny);
 - e) w przypadku wyceny obiektów, które nie posiadają upublicznionych notowań należy zastosować tzw. wycenę porównawczą (krzyżową). Wycena ta powinna uwzględniać ceny rynkowe innych obiektów, wybranych z uwagi na podobieństwo poziomu artystycznego lub wartości historycznej oraz przełożenie na status rynkowy;
 - f) wskazanie ceny zakupu wraz z ceną zakupu praw autorskich majątkowych (w przypadku obiektów objętych ochroną prawną-autorską).

Załącznik nr 3

Zalecenia do sporządzania dokumentacji wizualnej dołączanej do wniosku

Dokumentacja wizualna powinna pozwalać na identyfikację obiektów oraz weryfikację informacji zawartych we wniosku oraz opiniach eksperckich, a także na ocenę stanu zachowania obiektów planowanych do zakupu.

1. Liczba fotografii zależna od rodzaju obiektu:
 - dla obiektów płaskich (np. ryciny, fotografie, dokumenty, mapy) – minimum dwa ujęcia: lico i odwrocie,
 - dla obiektów półprzestrzennych (np. płaskorzeźby, obrazy, wszelkie obiekty w ramach, talerze, gobeliny) – minimum dwa ujęcia: przód i tył, dodatkowo zaleca się wykonanie zdjęcia pozwalającego na uchwycenie przestrzenności obiektu,
 - dla obiektów przestrzennych (np. rzeźby, rzemiosło artystyczne, ceramika, meble, kostiumy) – minimum osiem ujęć z różnych stron, dodatkowo jeśli to możliwe ujęcia również z góry i z dołu.
2. Wykonanie dodatkowych ujęć pokazujących w zbliżeniu wszelkie elementy charakterystyczne, w tym obowiązkowo wszystkie oznakowania, takie jak m.in. sygnatury, napisy, nalepki, naszywki, pieczęcie, gmerki. Fotografie powinny być wykonane w taki sposób, aby możliwe było odczytanie oznakowań.
3. Należy używać teł: białego, szarego lub czarnego, w zależności od potrzeb.
4. Minimalne zalecenia dotyczące plików:
 - a. Przynajmniej 3000 px dla dłuższego boku,
 - b. Format pliku JPG.
5. Dokumentacja wizualna nie powinna łącznie przekraczać 10 MB. W przypadku braku możliwości spełnienia tego wymogu, przy zachowaniu parametrów opisanych w pkt 4, należy skontaktować się z NIM.

Załącznik nr 4

Wytyczne dotyczące ustalenia proveniencji obiektów planowanych do zakupu

Proweniencja to wedle definicji sformułowanej w Kodeksie Etyki ICOM dla Muzeów „pełna historia przedmiotu, zawierająca także informacje o dziejach tytułu prawnego do niego, od czasu jego wytworzenia lub odkrycia, dzięki której można ustalić jego autentyczność i stan własnościowy”¹¹. Oprócz korzyści naukowych proveniencja pozwala uniknąć roszczeń osób trzecich co do nabytego przedmiotu/przedmiotów, daje muzeum możliwość zachowania aktywności w postępowaniu w razie pojawienia się takich roszczeń, a także umożliwia wzbogacenie zbiorów muzealnych w autentyczne obiekty o niebudzącym wątpliwości pochodzeniu.

Zgodnie z Kodeksem Etyki ICOM dla Muzeów można nabyć przedmiot/zabytek/dzieło sztuki tylko od osoby/instytucji posiadającej ważny tytuł własności: „Niedopuszczalne jest nabycie, przyjęcie darowizny, wypożyczenie lub dokonanie wymiany jakiegokolwiek przedmiotu lub okazu, jeżeli nie ma pewności, że jego własność wynika z ważnego tytułu. Przewidziany w prawie dowód własności w jednym kraju nie przesądza ważnego tytułu prawnego gdzie indziej”¹². W myśl sformułowanego w tym dokumencie pojęcia dochowania należytej staranności: „przed pozyskaniem przedmiotu lub okazu do zbiorów, proponowanego w drodze umowy sprzedaży, darowizny, zamiany, wypożyczenia albo spadku, należy uczynić wszystko, aby uzyskać pewność, że nie został on sprzecznie z prawem pozyskany w kraju jego pochodzenia (lub nielegalnie z niego wywieziony) albo z jakiegokolwiek kraju tranzytu, w którym mógł korzystać z prawnego tytułu własności (włącznie z krajem, w którym znajduje się muzeum). Z tego względu obowiązkowe jest ustalanie pełnej historii przedmiotu lub okazu od chwili jego odkrycia lub wytworzenia”¹³. W praktyce oznacza to, że na muzeum spoczywa obowiązek weryfikacji i gromadzenia informacji podanych przez oferenta, a w wypadku ich braku lub niekompletności, samodzielnego ustalenia historii przedmiotu/przedmiotów.

Muzeum nie może nabywać przedmiotów pozyskanych przez oferenta z naruszeniem prawa.

Należy zachować szczególną ostrożność w przypadkach oferowanych do zakupu przedmiotów:

- mających niejasną historię z okresu II wojny światowej, w tym mogących pochodzić ze zrabowanego mienia czy strat wojennych,

¹¹ Kodeks Etyki ICOM dla Muzeów, przeł. S. Waltoś, dostęp: <https://icom.museum/wp-content/uploads/2018/07/poland.pdf>, s. 3.

¹² Tamże, s. 7.

¹³ Tamże.

- co do których istnieje podejrzenie, że pochodzą z nielegalnych wykopaliisk, w tym m.in.: penetracji cmentarzysk, reliktów architektonicznych czy pól bitewnych,
- co do których istnieje podejrzenie, że pochodzą z czynów zabronionych prawem (tj. kradzieży, rozboju, paserstwa, nielegalnego wywozu i innych), w tym także pochodzących z obiektów sakralnych,
- pozyskanych przypadkowo np. podczas niezgłoszonych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa prac budowlanych czy drogowych,
- mających ślady usuwania historycznych znaków własnościowych,
- stanowiących wrażliwy materiał biologiczny, w tym zawierających np. kości lub szczątki ludzkie,
- w tym okazów biologicznych lub geologicznych, których pozyskiwanie i obrót handlowy są ograniczone odrębnymi przepisami prawa np. kość słoniowa,
- oraz tych, które mogą pochodzić z terenów objętych stanem wojny lub konfliktami zbrojnymi, ze względu na ryzyko ich pochodzenia z grabieży wojennej.

Podczas badań proveniencyjnych należy:

1. zgromadzić dostępną, pełną dokumentację, w tym m.in.: wydruki, kserokopie, zdjęcia, bibliografię, archiwalia, ikonografię, dotyczące obiektu i jego historii,
2. zgodnie z obowiązującymi przepisami (RODO) zgromadzić informacje o wszystkich możliwych do ustalenia właścicielach przedmiotów (od momentu ich wytworzenia lub odnalezienia), w tym określić i odnotować daty posiadania przez nich obiektu, z uwzględnieniem źródeł informacji (literatury przedmiotu, archiwaliów, wywiadu z oferentem itp.),
3. zewidencjonować oznaczenia na obiekcie lub zespole, w tym: określić czas ich powstania i okoliczności ich umieszczenia. W szczególności należy zwrócić uwagę na:
 - sygnatury,
 - daty,
 - oznaczenia producentów, wytwórców (np. pounce, próby, naklejki, metryczki, znaki towarowe itp.),
 - inskrypcje,
 - inne lub dodatkowe oznaczenia (np. heraldyczne, inicjały, dawne numery inwentarzowe, oznaczenia związane z uczestnictwem w wystawach, sprzedażą, transportem, cłami itp.),
4. przeanalizować wszelkie dostępne oraz archiwalne oferty sprzedaży obiektu lub kolekcji na rynku (zgromadzić informacje na temat oferenta lub pośrednika, czasoprzestrzeni w jakiej obiekt lub obiekty pojawiły się na rynku, w tym cykliczności, powtarzalności oraz unikatowości w obrocie, a także cen w przypadku aukcji. Przy czym, w tym ostatnim wypadku, należy dokonać analizy ceny wywoławczej,

uzyskanej ceny sprzedaży, zwrócić uwagę np. na brak ofert, niezyskanie ceny minimalnej itp.). Przy weryfikacji ofert archiwalnych pomocne mogą być papierowe katalogi aukcyjne, archiwalne katalogi wystawiennicze lub informacje zgromadzone w ogólnodostępnych serwisach internetowych zarówno polskich jak i zagranicznych,

5. w przypadku historycznych kolekcji należy określić cechy wspólne wchodzących w jej skład przedmiotów (typ przedmiotów, historyczne lub stylistyczne związki, sposoby znakowania, oprawiania, konserwowania, ewidencjonowania itp.) a przede wszystkim podstawę prawną określającą stan własnościowy kolekcji i wchodzących w jej skład obiektów.

Analiza proveniencyjna przedmiotu powinna mieć charakter interdyscyplinarny i w zależności od przedmiotu powinna składać się z rozpoznania w obszarze historyczno-kulturowym, archiwalnym oraz prawa własnościowego i archiwalnego. Niezbędnym elementem wspierającym badania proveniencyjne jest opiniowanie konserwatorskie, którego celem jest przede wszystkim określenie stanu zachowania przedmiotu oraz określenie formy i zakresu zmian jakie zaszły w obiekcie. Przy prowadzeniu badań proveniencyjnych istotnym elementem jest również zasięgnięcie opinii eksperckiej, w zakresie określonej twórczości czy wytwórczości poszczególnych obiektów.

Załącznik nr 5

Zasady udzielania dofinansowań na warunkach określonych przepisami dotyczącymi pomocy publicznej i pomocy de minimis

WPROWADZENIE

1. W przypadku wnioskodawców będących przedsiębiorstwami, w rozumieniu art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 dofinansowanie w programie jest udzielane jako pomoc publiczna lub pomoc de minimis na warunkach określonych w §7 rozporządzenia Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego z dnia 18 grudnia 2018 r. w sprawie zakresu zadań objętych mecenatem państwa, udzielania dotacji celowej na zadania nim objęte oraz udzielania dofinansowań podmiotom prowadzącym działalność w dziedzinie kultury i ochrony dziedzictwa narodowego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2090).
2. Zgodnie z art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 „za przedsiębiorstwo uważa się podmiot prowadzący działalność gospodarczą bez względu na jego formę prawną. Zalicza się tu w szczególności osoby prowadzące działalność na własny rachunek oraz firmy rodzinne zajmujące się rzemiosłem lub inną działalnością, a także spółki lub stowarzyszenia prowadzące regularną działalność gospodarczą”. Z perspektywy przepisów o pomocy publicznej działalność gospodarcza rozumiana jest jako wszelka działalność polegająca na oferowaniu na rynku towarów lub usług. W tym zakresie nie znajduje zastosowania definicja działalności gospodarczej zawarta w art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641, 803, 1414, 2029).
3. Określenie czy dany wnioskodawca występuje o dofinansowanie jako przedsiębiorstwo nie zależy od formy prawnej wnioskodawcy, ale od cech zadania będącego przedmiotem wniosku. Oznacza to zatem, że mogą wystąpić sytuacje, w których przedsiębiorcy będą się ubiegać o wsparcie tylko działalności, która ma charakter niegospodarczy. Nie można też wykluczyć, iż w przypadku wnioskodawcy składającego 2 wnioski do jednego programu, w przypadku jednego z zadań wnioskodawca będzie występował jako przedsiębiorstwo, a w przypadku drugiego zadania – nie. Decydujące jest zatem ustalenie czy dofinansowanie realizacji zadania przyznawane jest przedsiębiorcy w związku z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą.
4. Gdy zadanie ma charakter niegospodarczy, ale o wsparcie ubiega się wnioskodawca prowadzący działalność gospodarczą, aby dofinansowanie nie zostało uznane za pomoc publiczną, wnioskodawca powinien

zapewnić rachunkowe rozdzielanie obydwu działalności, tak aby uniknąć wykorzystywania wsparcia otrzymanego na działalność niegospodarczą do finansowania działalności gospodarczej¹⁴.

TEST POMOCY PUBLICZNEJ – INFORMACJE OGÓLNE

5. NIM dokonuje analizy zadania będącego przedmiotem wniosku (zwanej dalej „testem pomocy publicznej”) pod kątem zasadności udzielenia dofinansowania w reżimie lub poza reżimem pomocy publicznej lub pomocy de minimis.
6. Na podstawie przeprowadzonego testu pomocy publicznej określony zostanie tryb ewentualnego udzielenia dofinansowania:
 - a) dofinansowanie będzie wyłączone z reżimu pomocy publicznej lub pomocy de minimis, gdyż zadanie posiada cechy, które pozwalają stwierdzić, że wnioskodawca nie realizuje zadania jako przedsiębiorstwo;
 - b) dofinansowanie będzie włączone do reżimu pomocy publicznej lub pomocy de minimis, gdyż zadanie posiada cechy, które pozwalają stwierdzić, że wnioskodawca realizuje zadanie jako przedsiębiorstwo i spełnione są wszystkie warunki do uznania wsparcia za pomoc publiczną lub pomoc de minimis.
7. Beneficjenci programu wypełniają test pomocy publicznej dla zadań/działań dotyczących finansowania kosztów operacyjnych z zakresu kultury i kosztów infrastruktury kultury.
8. Na podstawie testu, o którym mowa w pkt. 7, określa się ewentualne włączenie danego dofinansowania do reżimu pomocy publicznej, zgodnie art. 53 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r., lub do reżimu pomocy de minimis, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013).

TEST POMOCY PUBLICZNEJ

9. Wszyscy beneficjenci programu zobligowani są do wypełnienia i przesłania wraz z aktualizacją wniosku dodatkowego załącznika pn. *Szczegółowa informacja dotycząca pomocy publicznej*, na podstawie którego NIM przeprowadza test pomocy publicznej.

¹⁴ Obowiązek prowadzenia wyodrębnionej ewidencji księgowej środków finansowych NIM oraz wydatków dokonywanych z tych środków dotyczy wszystkich beneficjentów – patrz. §7 ust. 15 regulaminu.

10. Przedstawienie przez beneficjenta niesprawdzonych lub nieprawdziwych informacji w ramach testu pomocy publicznej może skutkować odrzuceniem wniosku, anulowaniem przyznanego dofinansowania lub obowiązkiem zwrotu dofinansowania wraz z odsetkami.
11. Poniżej przedstawiono wszystkie elementy, które brane są pod uwagę w teście pomocy publicznej dla zadań/działań dotyczących finansowania kosztów operacyjnych z zakresu kultury i kosztów infrastruktury kultury:

Część 1. CHARAKTER GOSPODARCZY DZIAŁALNOŚCI WNIOSKODAWCY	
1.1.	Czy wnioskodawca prowadzi działalność polegającą na oferowaniu na rynku towarów lub usług?
1.2.	Czy zadanie, którego dotyczy dofinansowanie wiąże się z oferowaniem na rynku towarów lub usług?
1.3.	Prognozowane przychody uzyskane z tytułu realizacji zadania i/lub z wykorzystaniem efektów realizacji zadania.
1.4.	Czy zadanie ma charakter czysto społeczny, edukacyjny lub kulturalny, a jego efekty będą otwarte dla ogółu społeczeństwa bezpłatnie w trakcie jego realizacji oraz po jego zakończeniu?
1.5.	Czy w przypadku prowadzenia innej działalności gospodarczej, wnioskodawca zapewni rozdzielność finansowo-księgową z działalnością będącą przedmiotem dofinansowania?
Część 2. WPŁYW NA WYMIANĘ HANDLOWĄ/ ZAGROŻENIE ZAKŁÓCENIA KONKURENCJI	
2.1.	Odbiorcy zadania/efektów realizacji zadania.
2.2.	Przewidywana liczba odbiorców zadania/efektów realizacji zadania w skali roku.
2.3.	Język, w którym prezentowane jest zadanie/efekty realizacji zadania.
2.4.	Lokalizacja zadania.
2.5.	Dostępność komunikacyjna zadania i/lub efektów realizacji zadania.
2.6.	Oferta kulturalna w miejscu realizacji zadania/dostępu do efektów realizacji zadania.
2.7.	Promocja zadania/efektów realizacji zadania.
2.8.	Unikatowość zadania/efektów realizacji zadania.
2.9.	Renoma zadania/efektów realizacji zadania.
2.10.	Renoma wnioskodawcy.

12. Z uwagi na nie w pełni wymierny charakter przesłanki wpływu na wymianę handlową i groźbę zakłócenia konkurencji, w przypadku jeśli przeprowadzony test pomocy publicznej wskazuje na wątpliwość odnośnie wykluczenia wystąpienia tej przesłanki, decydujące znaczenie powinna mieć indywidualna ocena danego zadania, a wyłączenie dofinansowania z reżimu pomocy publicznej może nastąpić jedynie po sporządzeniu dodatkowego uzasadnienia przez NIM.
13. W przypadku realizacji zadań w okresie obowiązywania ograniczeń, zakazów i nakazów, o których mowa w art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych ludzi (DZ. U. z 2023 r. poz. 1284, 909, 1938), instytucja zarządzająca analizuje w szczególności wpływ wskazanych ograniczeń, zakazów i nakazów, w zakresie:
- a) dostępności komunikacyjnej zadania i/lub efektów realizacji zadania,
 - b) oferty kulturalnej w miejscu realizacji zadania/dostępu do efektów realizacji zadania,
 - c) renomy zadania/efektów realizacji zadania.

DOFINANSOWANIE W REŻIME POMOCY DE MINIMIS

14. W przypadku ustalenia, że wnioskodawca realizuje zadanie jako przedsiębiorstwo i spełnione są wszystkie warunki do uznania wsparcia za pomoc de minimis, pułap pomocy de minimis, którą jedno przedsiębiorstwo może otrzymywać przez okres trzech lat, nie może przekroczyć kwoty 200.000 €, z zastrzeżeniem pkt 17.
15. W przypadku niespełnienia wymogów, o których mowa w pkt 14, dofinansowanie dla wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo może być:
- a) udzielone w kwocie niższej od przyznanej, ale zgodnej z limitami określonymi w pkt 14;
 - b) anulowane – w przypadku gdy nie ma możliwości udzielenia dofinansowania w trybie określonym w lit. a.

DOFINANSOWANIE W REŻIME POMOCY PUBLICZNEJ

16. W przypadku ustalenia, że wnioskodawca realizuje zadanie jako przedsiębiorstwo i spełnione są wszystkie warunki do uznania wsparcia za pomoc publiczną kwota pomocy publicznej na koszty operacyjne z zakresu kultury lub koszty infrastruktury kultury nie może przekroczyć, z zastrzeżeniem pkt 17, kwoty 2 000 000 € oraz 80% kosztów kwalifikowalnych¹⁵, przy czym pomoc wypłacana w przyszłości, w tym pomoc wypłacana w kilku ratach, jest dyskontowana do wartości w momencie jej przyznania. Wartość kosztów

¹⁵ Zgodnie z art. 53 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.

kwalfikowalnych jest dyskontowana do ich wartości w chwili przyznania pomocy. Stopą procentową stosowaną do dyskontowania jest stopa dyskontowa obowiązująca w momencie przyznania pomocy^{16 17};

17. Do pomocy publicznej lub pomocy de minimis wlicza się wszystkie źródła finansowania zadania pochodzące ze środków publicznych:
 - a) dofinansowanie ze środków MKiDN;
 - b) dotacje celowe z budżetu jednostek samorządu terytorialnego;
 - c) inne środki publiczne (poza dotacjami JST i MKiDN);
 - d) finansowe środki własne, w przypadku jeśli wnioskodawca jest podmiotem z sektora finansów publicznych.
18. W przypadku niespełnienia wymogów, o których mowa w pkt 16 dofinansowanie dla wniosku złożonego przez przedsiębiorstwo może być:
 - a) udzielone jako pomoc de minimis, w trybie określonym w pkt 14;
 - b) udzielone w kwocie niższej od przyznanej, ale zgodnej z limitami określonymi w pkt 16;
 - c) anulowane – w przypadku gdy nie ma możliwości udzielenia dofinansowania w trybie określonym lit. a.
19. W przypadku udzielenia dofinansowania jako pomocy publicznej lub pomocy de minimis dodatkowe wymogi dotyczące rozliczenia pomocy, w szczególności zgodności realizacji projektu z przepisami o pomocy publicznej w całym okresie, w którym będzie rozliczana udzielona pomoc publiczna, będą zawarte w umowie o dofinansowanie zadania.

¹⁶ Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014.

¹⁷ Dyskontowanie można pominąć, w przypadku gdy między przyznaniem pomocy a poniesieniem wydatków upływa poniżej 12 miesięcy.

Załącznik nr 6

Kryteria oceny wniosków

Kryteria oceny wartości merytorycznej		
Nr	Charakterystyka kryterium	Maksymalna punktacja
1	Spójność założeń rozbudowy zbiorów i sposobu ich realizacji oraz oryginalność koncepcji rozwoju kolekcji w kontekście innych, już zgromadzonych zbiorów w muzeum.	10 pkt.
2	Znaczenie planowanego zakupu dla wzbogacenia istniejącej kolekcji i jego adekwatność wobec założeń rozbudowy zbiorów.	30 pkt.
3	Rzetelność przygotowania opinii eksperckich i zgodność zawartej w nich wyceny z realiami rynkowymi oraz profesjonalizm i doświadczenie osób je sporządzających.	15 pkt.
4	Koncepcja udostępniania zakupionego obiektu lub kolekcji.	10 pkt.
5	Standardy przechowywania i konserwowania zakupionego obiektu lub kolekcji.	5 pkt.
Punktacja maksymalna razem:		70 pkt.

Kryteria oceny wartości strategicznej		
Nr	Charakterystyka kryterium	Maksymalna punktacja
A		
1	Kompleksowość dokumentu określającego politykę gromadzenia zbiorów.	20 pkt.
2	Rzetelność podanych informacji na temat działań muzeum podjętych w celu ustalenia: proveniencji, statusu prawnego oraz wyceny planowanego do zakupu obiektu lub kolekcji.	
3	Przejrzyste procedury nabywania zbiorów, w tym posiadanie wewnętrznej komisji zakupów lub innego gremium doradczego powołanego w celu opiniowania planowanych zakupów.	
B		
1	Poprawność i kompletność treści wniosku w odniesieniu do zapisów określonych w regulaminie i wniosku wzorcowym.	5 pkt.
2	Rzetelność oraz terminowość wywiązywania się ze zobowiązań jako beneficjenta programów koordynowanych przez NIM.	5 pkt.
Punktacja maksymalna razem:		30 pkt.

Załącznik nr 7

Wzór oświadczenia beneficjenta o rozliczeniu z dofinansowań otrzymanych w ramach programów Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz programów własnych państwowych instytucji kultury w okresie 3 ostatnich lat

Ja, niżej podpisany

.....

(imię i nazwisko)

reprezentujący

.....

(nazwa muzeum)

oświadczam, że poniższe zadania, stanowiące listę wszystkich dofinansowań otrzymanych w ramach programów Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz programów własnych państwowych instytucji kultury w okresie ostatnich 3 lat (2021-2023), zostały rozliczone.

L.p.	Nazwa programu	Numer i data umowy/aneksu	Pełna nazwa instytucji zarządzającej	Nazwa zadania	Kwota dofinansowania wg umowy/aneksu	Data zatwierdzenia rozliczenia zadania

.....

(miejsowość, data)

.....

(podpis)